

SOSIALURIN

Prentað hjá A. Høegh & Høegh
tlf. 1826

Blasfjórðing
Vilhj. Sørensen, (Ábyrgd)
tlf. 5479 — Klaksvík
Jákup Lindenskov
tlf. 2209 — Tórshavn

Samarbeiði er neyðugt

TAÐ kemst altíð aftur á orð okkara. Fyri at útbúgva landið, so einstaklingurin kann fáa mest møgult burtúr og líva best møgult, er neyðugt at fara samskipingavegin.

I DAG hava menn meira og meira sæð, at tað er neyðugt at samvirka fyri á tann hátt at fáa tryggasta og hollasta stöðið at standa á.

MEN landið má byggjast út á øllum økjum. Til tess krevst peningur og iløgur við lit og fyri at náa hesum máli er neyðugt at hava góða samvinnu. Eisini við tey samfeløg vit skulu líva saman við og hava samstarv við.

OG hetta er væl eisini tað, sum hevur verið so torført hjá flokkum at skilja. Støða Javnaðarflokksins hevur verið og er, at gott samstarv krevst við tey lond, sum vit skulu skipa okkara land saman við, tí uttan samvinnu fæst einki gott úrslit.

ISOLASJÓN er ikki tíðarinnar tala, og kann ongantíð verða til gagn.

Um at veita »service«

TAÐ er einki at ivast í, at ferðastreymurin henda vegin fer at vaksa so hvørt. Ferðastreymurin suðureftir til tey sölubrendu londini hevur havt stóran figgarligan týðning fyri hesi lond; men fólk vil nú einaferð siggja og uppliva okkurt nýtt, og tí er tað eingin ivi um, at ferðastreymurin eisini fer at venda meira og meira norðureftir, tí fólk vil eisini uppliva og siggja hvussu fólkið norðanfyrir livir og hvussu náttúran er.

MEN ferðingin kemur sjálvandi ikki at fáa tann týðningin, sum hon í mongum londum hevur, uttan so at ferðalíkindini eru tilsteðgar. Vit hava hoyrt onkran av teimum fremmandu turistunum siga frá síni hugsan og víst á sumt, sum kundi lætt rættliga nógv um hjá ferðafólki — og kostar lítið at fáa gjørt.

TAÐ er við at veita betri upplýsing um eitt og annað, um ferðakostnað, hvat tey kunnu siggja á leiðini og hvussu ein skal bera seg at við at finna leiðina fram.

MEN tað er eisini í meira lokalum víðurskiftum, at hetta »service-loys« seg galdandi. Ikki minst á teimum nógvum almennu og hálvalmennu skrivstovunum í Havn. Serliga hjá avbygðafólki er tað mangan sera tvørligt at finna fram til ta skrivstovu, sum tey nú einaferð skulu vitja. Eydnast tað teimum, so er ein stórur bági eftir, og tað er at finna til tær røttu dynnar, tí tað er mangan ein stórur kunstur at finna útav.

HER hevði hesin spurningurin lættliga latið seg loyst við einum týðiligum skelti, sum segði frá, at her er tann og tann skrivstovan, ella ein ávisan til hana. Eitt dømi í so máta er Vanlukkutryggingin. Við stórum stavum sært tú á Konga-brúnni, Vanlukkutryggingin. men at tú skalt inn gjøgnum eitt skýmaskot fyrir fyrir at koma inn hagar, tað stendur ongastæðir. Eitt skelti hevði her hjálpt væl.

MEN tað er kanska so vanligt, at vit ikki leggja í at siga fólki frá ella leiðbeina, at vit ikki hugsa stórvegis um hetta. Men tað ger hin fremmandi, og tað ger avbygðarmáðurin, sum hevur ørindi í Havn, og ikki reiðiliga veit hvar hann skal fara.

HER hevði ikki verið av vegnum um vit vóru eitt sindur meira »serviceminded«. Og tað hevði heldur ikki kostað nak að.

Telefonverkfrøðingurin settur

Á landsstýrissfundinum hósdagin varð avgjørt at seta Sólbjørn Jacobsen, ættaður úr Fuglafirði í starvið sum telefonverkfrøðingur. Hann skal hava ta teknisku leiðsluna av Telefonverkinum meðan Eskild Christiansen, stjóri, skal hava ta administrativu leiðsluna av verkinum.

Verkfrøðingurin tekur við starvi 1. november.

Tað er í samband við lögtings-samtíkt, at hetta starv er sett.

Nú skal pávin...

(Framhald frá 1. síðu)

um uppskotini um skatt av virðisbrøvunum hjá Vatikaninum verður samtykt.

Teir meta, at Vatikaníð hevur virðisbrøv fyrir 1,75 milliardir krónur.

Sum vera man eru teir í Vatikaninum illa nøgdir við hetta. Og væntandi fara teir at gera vart við seg, tí Vatikaníð hevur so stóran figgarligan týðning, at teir kunnu gera seg munandi galdandi.

Men tað ber ikki til meira hjá teimum at siga, at Vatikaníð er sjálvstøðugur statur. Fyrrverandi figgjarmálaráðharrin Luigi Presti hevur sagt, at ítalsk lóggáva ikki gevur útendingum serstöðu í skattamálum.

ÚTVARPIÐ

Leygardagin 10. august

18.30 Veðurtíðindi og tíðindi.
18.42 Harmonikuløg.
19.00 Stigum fast á vart gólv.
19.30 Poppur.
20.00 Jørðina runt í 80 dagar.

Sumudagin 11. august

14.00 Kvøðuljómar.
15.00 Føroyameistaraskipið í kapp-róðri.
16.50 Veðurtíðindi og tíðindi.
17.00 Gudstænasta.
18.00 Kvøðuljómar (framhald)

Mánadagin 12. august

18.30 Veðurtíðindi og tíðindi.
18.42 Úr ymsum heraðshornum.
19.00 Løtt lög.
19.30 Grammofonkonsert.

Týsdagin 13. august.

18.30 Veðurtíðindi og tíðindi.
18.42 Barnaútlarp.
19.10 Hermann Jacobsen velur plátur.

Mikudagin 14. august.

18.30 Veðurtíðindi og tíðindi.
18.42 Samrøða.
19.10 Tónleikur.

Hósdagin 15. august.

18.30 Veðurtíðindi og tíðindi
18.42 Land teirra blindu.
Stuttsga í trimum portum eftir H. G. Wells.
Eyðun Andreasen umsetir.
19.10 Tónleikur fyrir hálvaksins.

Fríggjadagin 16. august.

18.30 Veðurtíðindi og tíðindi.
18.42 Ein friðarlig kolvæltning.
Annar fyrilestur hjá Finn-Ingva Isaksen um víðurskifti-bini í Tjekkoslovakí.
19.05 Tónleikur.

Tá lyft verður í felag.

verður gott úrslit.

OKKARA BANKI

er altíð tilreiðar

at tingast um figgjarspurningar.

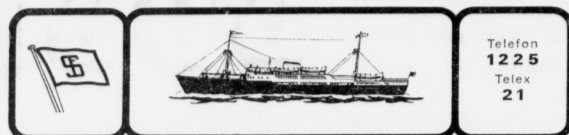
Sjovinnubankin

— tín banki

Postur til Grønlands

Bræv- og pakkapostur verður sendur til Føroyingahavn, Grædefjorden, Ravns Stóroy og Godthåb við ms. »Umanak« 17. august.

Grønlandsfelagið.

Skip	Úr København	Úr Aalborg	Úr Halmstad	Úr Leith	I Føroyum
Falkur				8.8.	11.8.
Daja Bohmer	8.8.	6.8.			12.8.
Tjaldur	16.8.	13.8.			19.8.
Daja Bohmer	22.8.	20.8.			25.8.
Tjaldur	30.8.	27.8.			2.9.

PF SKIPAFELAGIÐ FØROYAR

Petur Mohr Dam 70

fyrir, og tí gjørdi hann hansara sök til sína.

Hann hevur verið slóðbróttarinn bæði á virkisøkjum og á tí sosiala økinum. Eg veit væl, at hann hevur havt bæði sít og móði. Hann hevur í summum fornum havt somu lagnu, sum teir flestu, ið hava verið undan sínari tíð. Alt eydnaðist ikki í fyrstu syftu. Vit vóru ikki búnir at taka imóti tí nýggju tíðini, men hann gavst ikki. Sít og móði kundu ikki steðga honum. Hugsjónir hansara vóru ein veruleiki, so tá ið vit eru komnir so frægt áleiðis vinnuliga og sosialt, sum vit eru komnir í dag, so eigur hann tøkkin fram um nakran annan.

Tað verður so mangan havt á lofti, at summir skulu vera betri føroyingar enn aðrir. P. M. Dam er kanska hin besti føroyingurin, sum eg havi kent. Føoyar eru fyrri honum ikki bert landið, málið, søgan og merkið, men fyrst og fremst fólkið, sum har livir. Endamálið hansara er ikki bert, at í Føroyum skulu føoyingar ráða, men eisini og tað fyrst og fremst: í Føroyum skulu føroyingar líva, og teir skulu líva eins væl og menn líva í hinum Norðanlondunum.

Ikki er neyðugt hjá mær at rekka upp, alt hann hevur avrikað, og øll tey álitisstørv, hann hevur havt. P. M. Dam, Føroya lögmaður fyrri aðru ferð, er kendur av hvørjum einasta mansbarni í Føroyum, og eg fari at halda, at tað verður hann, so leingi sum fløðir og fjarðar.

Satt er tað, sum skrivað er: Tíðin rennur, og vit flúgva avstað. Vinmenn tinir duga ikki, eins og Jósva at steðga sólini, men tað er hjartans ynski mítt og bøn, at Harrin má geva tær nógv rík ár enn við góðari heilsu, tí enn er langt eftir, til vit eru komnir á mál. Sum tað stendur í kvæðnum: »Fyrsti táttur úti er, men nógv er eftir at kvæða«.

Hjartaliga tillukku við teim sjúti.

Vinmaður tín
Johan.

